

VJEKOSLAV – VINKO BILIĆ



Dana 3. srpnja 2001. u 90. godini života napustio nas je najstariji veteran – geometar Vjeko Bilić. Do posljednjeg dana ostao je čio, živahan, pokretan i bistar “starac”, a takav je bio i cijeli svoj vijek – radin, strog i pravedan kao čovjek, vrstan kao stručnjak i dugogodišnji šef Ureda, odnosno Zavoda za katastar – Zadar.

Kao njegovom višegodišnjem suradniku, nije mi teško o njemu govoriti, jer je bio svestran i zaljubljen u geodetsko-katastarsku struku, dalekovidan s velikim životnim iskustvom, koje je prenosio na nas mlađe okupljajući nas oko sebe.

Rođen 1910. godine u selu Mratovu, u idiličnoj, voljenoj Promini, u mnogočlanoj obitelji, već kao dječak nije birao sredstva da nastavi školovanje, naravno uz pomoć naprednih roditelja. Nije on prezaio pred financijskim i drugim

teškoćama, jer u ono doba završiti 7 razreda gimnazije u Šibeniku nije mogao svatko. Samo slučajnošću odabrao je geodeziju kao životni poziv, da bi uz velike materijalne napore diplomirao u Beogradu 1932. godine i odmah bio raspoređen na “Novi premjer Srbije”, gdje nastavlja rad i nakon redovitoga vojnog roka, sve do početka II. svjetskog rata, dakle, više od 10 godina. To je bila teška, ali dobra škola, u kojoj se mogao ispeći dobar zanat u struci.

Ratni vjor proveo je dijelom u Zagrebu (kao domobranski časnik u Zemljomjerskom zavodu), da bi se zatim skrasio u Sinju kao šef Ureda. Godine 1943. priključio se antifašističkom pokretu u stožeru 19. divizije kao časnik-topograf sve do kraja rata 1945., kada kao civil ponovo preuzima Ured u Sinju.

U poslijeratnoj obnovi sudjelovao je u nizu geodetskih zadataka, a ne zaobilazi ga ni “dobrovoljni” odlazak u Albaniju, gdje kao tehnička pomoć na trasiranju cesta i kanala, provodi više od godinu dana, a “žutica” ga spašava od daljnjih muka koje tamo doživljava.

Iz Sinja je premješten u Ured za katastar Zadar 1954. i tu ostaje sve do svoje zaslužene mirovine 1977. godine. Služba u Zadru doba je njegovog ozdravljenja, doba pune stručne aktivnosti na obnovi izmjere, revizije katastra i mnogih geodetskih zadataka. Bio je vrlo sklon napretku, opremi s instrumentima i priborom, pa je tako okupivši mnogobrojni mladi kadar, 1965. godine prvi smjelo osnovao “Zavod za izmjeru i katastar zemljišta”, kao samostalnu organizaciju s upravnim ovlastima, vlastitim prihodima i dr.

Danas možemo ustvrditi da je to bila velika novina u organizaciji struke, koja se potvrdila u praksi, pa i djelomično održala do danas. Upravo se po tome kolega Bilić i razlikuje i prepoznaje kao vizionar u struci, koji nije posustajao pred kakvim zaprekama!

Svojim primjerom zadužio je sve nas mlađe, pa ćemo ga se takvog sjećati i spominjati, uz želju da mu je laka voljena hrvatska zemlja, pod kojom danas počiva sa svojom suprugom Ružicom u rodnome Mratovu, na mjesnome groblju u sjeni crkve sv. Martina.

Ovaj kratak osvrt objavljujem uz dozvolu njegovo dvoje djece, kojima je posvetio veliki dio svoga života, koje je neizmjereno volio i njima se ponosio.

U ime svoje i svih kolegica i kolega iz katastra u Zadru

Ante Habuš